

Govor Roberte Metsole, predsjednice Europskog parlamenta
Europski parlament, Strasbourg
16. srpnja 2024.

Drage kolegice i dragi kolege,
Europljanke i Europljani,

s poniznošću i osjećajem odgovornosti čast mi je prihvatiti povjerenje koje ste mi ukazali kako bih vam i dalje mogla služiti kao predsjednica. Svakodnevno ću raditi kako bih uzvratila to povjerenje u mene i u ovaj Parlament.

Ovo će ostati Parlament svake osobe u Europi. Zajedno se moramo zalagati za politiku nade, za san koji Europa predstavlja, za obećanje naših majki i očeva koje još nije ispunjeno.

Dvije i pol godine kasnije, još uvijek želim da ljudi ponovno otkriju osjećaj vjere i entuzijazma za naš projekt, uvjerenje da naš zajednički prostor može postati sigurniji, pošteniji, pravedniji i ravnopravniji, da smo zajedno jači i bolji. Uvjerenje da smo Europa za sve.

Naša Europa mora biti Europa koja pamti, koja uči iz prošlih borbi i cijeni napore tolikih ljudi koji su zastupali ideale koje ponekad uzimamo zdravo za gotovo; za sve one koji su raseljeni, koji su nestali; za one koji su stali pred tenkove i izložili se mecima kako bi odbacili totalitarizam koji je toliko dugo vladao velikim dijelom Europe; za sve one koji su vjerovali u bolju budućnost i imali hrabrosti sanjati. Moramo biti Europa na koju bi bili ponosni Adenauer, Mitterrand, Wałęsa, Fenech Adami, Havel, Veil, Falcone i Borsellino.

Moramo biti Europa koja im odaje počast i poštuje našu zajedničku povijest. I nema prikladnijeg mjesta nego ovdje u Strasbourgu, sjedištu Europskog parlamenta, u ovom živom simbolu pomirenja, za obilježavanje prošlosti i izgradnju budućnosti.

Naša Europa mora postati svima dostupna Europa u kojoj se svatko osjeća ne samo njezinim dijelom, nego i odgovornim za nju. Polarizacija u našim društvima dovela je do više sukoba u politici, čak i do političkog nasilja, do jednostavnih odgovora koji naše zajednice dijele na „nas” i „njih”. Moramo se odmaknuti od razmišljanja o nultom zbroju koje isključuje ljude, odbacuje ih, koje budi bijes i mržnju umjesto da gradi nadu i vjeru. Svjesni smo da udobnost takve jednostavne politike ne nudi stvarna rješenja.

Ovaj Parlament predstavlja suprotnost. Želi graditi, a ne uništavati. Ne boji se krenuti teškim putem. Može pronaći i iskoristiti svoj glas za opće dobro. Bori se protiv autokracija. Inzistira na tome da se treba boriti za vladavinu prava i shvaća da zaista svi moramo biti jednaki u Europi. Jednakost ne znači da svi trebamo biti isti, već da svi imamo iste mogućnosti da iskoristimo svoj

puni potencijal. Jednakost mogućnosti je ta koja prepoznaje našu različitost, koja te različite jezike, različite kulture, različite priče koje nas razlikuju kao Europljane smatra našom snagom.

Upravo će nam ta snaga omogućiti da osiguramo da zakoni koje ovdje donosimo budu od koristi ljudima u svakom selu i gradu i na svakom otoku u našoj Uniji. Moramo biti glas koji će osigurati da sve naše politike funkcioniraju i dobro služe mladim ljudima, obiteljima, poljoprivrednicima i industriji.

Dijelimo odgovornost da Europu ostavimo boljim mjestom od onoga koje smo zatekli. I ostavit ćemo Europu boljom stvaranjem novog sigurnosnog i obrambenog okvira koji štiti ljude i obuzdava ekspanzionističke snove diktatora u našem susjedstvu, koji nadvladava hibridne prijetnje s kojima se i dalje suočavamo i štiti Europu, koji brani našu stratešku autonomiju i osigurava mir, koji je svjestan stvarnosti prijetnje s kojom se suočavamo.

Jačanjem konkurentnosti Europe učinit ćemo Europu boljim mjestom: produblivanjem jedinstvenog tržišta, osiguravanjem kvalitetnih radnih mjesta, sklapanjem globalnih trgovinskih sporazuma, dovršetkom naše bankovne unije i unije tržišta kapitala te utvrđivanjem provedivih ciljeva za industriju. Time se europska poduzeća zadržavaju u Europi i omogućuje nam se ulaganje u naše mlade, u istraživanje, obrazovanje, kulturu, u naše zajednice i ostatak svijeta: pojednostavnjenjem, smanjenjem administrativnog opterećenja i nepotrebne birokracije koja ljude i radna mjesta odvraća od Europe. Uspjesi kojih se naši ljudi najviše sjećaju oni su u kojima im je Europa pojednostavila život.

Učinit ćemo Europu boljim mjestom pružanjem stvarnih rješenja za klimu. Europa je ponosna na svoje nasljeđe i uvjeren sam da možemo ostati svjetski predvodnik i pronaći način za postizanje naših ciljeva koji uzima u obzir potrebe svakoga od nas i omogućuje održivi razvoj koji nije u suprotnosti sa zaštitom našeg okoliša i baštine. Možemo postići oboje.

Europu ćemo ostaviti boljom ako budemo u stanju ojačati europski socijalni stup, ako ljudima damo nadu i dostojanstvo, ako mirovine i plaće ispune socijalna očekivanja. Ne možemo napredovati ako naši mladi ne mogu ni unajmiti, a kamoli kupiti, mjesto koje mogu zvati domom. Europska stambena kriza neizbježna je i moramo imati alate za pomoć u rješavanju ove krize, čak i na europskoj razini.

Europu ćemo ostaviti boljom ako konačno uspijemo implementirati odgovarajuće zakonodavstvo o migraciji i azilu koje uključuje nužno upravljanje granicama s politikom vraćanja, a koje je, iznad svega, usredotočeno na čovjeka. Time se osigurava da se nijedna majka više ne nađe u situaciji u kojoj nema drugog izbora nego smjestiti svoju djecu u čamac koji se raspada i koji je u rukama kriminalnih mreža umiješanih u trgovinu ljudima. Time se jamči da Europa može poštovati svoje povijesno i ponosno nasljeđe.

Učinit ćemo Europu boljim mjestom ako budemo u stanju iskoristiti mogućnosti koje dopušta digitalno doba, a koje nudi umjetna inteligencija. Moramo ostati korak ispred i biti u poziciji da iskoristimo prednosti i ublažimo posljedice dezinformacija. Imamo sve znanje svijeta nadohvat ruke, no ljudi se i dalje osjećaju usamljeniji nego ikad. To pokazuje koliko Europa mora značiti i „zajednicu”.

Ne možemo ostaviti Europu boljom ako ljudi još uvijek ne mogu biti ono što žele i voljeti one koje žele voljeti posvuda u Europi, ako ne uklonimo sve prepreke koje osobama s invaliditetom u našoj Uniji onemogućuju da imaju jednake mogućnosti u životu kao i svi ostali, ako nismo sposobni boriti se protiv diskriminacije ili zaustaviti rastući antisemitizam ili islamofobiju, ako mržnja i nasilje i dalje budu sila koja zauzima previše našeg političkog diskursa. Moramo ostvariti Europu u kojoj se svi osjećaju kod kuće, u kojoj su djevojke poput Coco iz Irske zaštićene od onih koji ih psihički i fizički muče.

Ne možemo ostaviti Europu boljom ako još uvijek ima previše žena koje se ne osjećaju njezinim dijelom. Previše je žena koje su i dalje žrtve zlostavljanja, fizičkog nasilja i ubojstava u našoj Europi. Previše se žena još uvijek bori za svoja prava. Previše žena još uvijek zarađuje manje od muškaraca radeći isti posao. Previše se žena i dalje boji. Ovo mora postati i njihova Europa.

Možemo izgraditi Europu o kojoj su sanjale Simone Veil i Nicole Fontaine, Europu koju Marie Skłodowska-Curie nije mogla u potpunosti uživati, Europu koju Giulia, Pelin, Ana Vanessa, Daphne i još toliko žena više nikad neće moći vidjeti. To ćemo učiniti za njih, za sve one koje ne mogu govoriti i za sve one koje dolaze.

Znam da ćemo zajedno Europu ostaviti boljom nego što smo je zatekli. Znam da će svijet, kad nas pogleda, vidjeti Parlament koji brani prava, štiti novinare, cijeni slobodu, koji sebe u svijetu vidi kao simbol demokracije na čitavoj planeti.

Prije sedamdeset godina Alcide de Gasperi izjavio je: „Težnja za jedinstvom neprekidna je nit kroz povijest. Govorimo, pišimo, budimo ustrajni, nikad nemojmo predahnuti; neka Europa ostane u najvećoj mogućoj mjeri u našim mislima.” Ponavljam njegove riječi i trebamo ih imati na umu tijekom cijelog parlamentarnog saziva.

Dragi prijatelji, naučili smo da demokraciju nikad ne možemo uzimati zdravo za gotovo. Vidjeli smo da mnogi naše europske vrijednosti smatraju prijetnjom. Ovo je značka koju su nam dali autokrati i koju ćemo i dalje ponosno nositi.

Ruski agresivni rat protiv suverene Ukrajine i dalje je jedan od naših prioriteta. Nakon izbijanja rata otišla sam u Kijiv. Riječ je o posjetu koji je dao novi poticaj našem Parlamentu, novu vidljivost

i utjecaj. Ovaj je Parlament pomogao da se politička pozornost usmjeri na potrebu potpore Ukrajini, a ljudi nam vjeruju da ćemo to upereno svjetlo održavati što je moguće jačim.

Od nas će se tražiti da učinimo više i moramo biti spremni otići dalje od onoga što je ugodno i učiniti ono što je potrebno. To činimo jer se Europa mora zalagati za slobodu i mir: stvaran mir s pravdom, dostojanstvom i slobodom. Jer u Europi razumijemo kako možemo prevladati naizgled nemoguće razlike.

To mora biti i vodeća filozofija našeg odgovora na sukob na Bliskom istoku, gdje čak i u ratnoj magli moramo i dalje biti glas humanosti zalaganjem za okončanje međugeneracijskog ciklusa nasilja, dvodržavno rješenje, održiv mir i povratak talaca koji su još uvijek zarobljeni.

Upravo nas ta uloga vodi jer obilježavamo 50 godina umjetno podijeljenog Cipra. Moramo biti generacija koja može pronaći daljnje korake pod pokroviteljstvom UN-ova plana. Jaz koji je toliko mračan u europskoj povijesti konačno moramo premostiti održivim rješenjem, u skladu s rezolucijama Vijeća sigurnosti i našim europskim vrijednostima.

To je ta obrana naše zajedničke ljudskosti koja znači da smo mi ti koji su uz žene u Afganistanu, užasno ugrožene, uz djevojke i studente na ulicama Irana, uz Svjetlanu Cihanousku, one koji su nepravедno zatvoreni i pokret za slobodan i demokratski Bjelarus, uz hrabre jezidske djevojke koje se još uvijek bore, uz neustrašivu Juliju Navaljnu i sve one diljem svijeta koji se i dalje bore protiv suzavca kad dižu našu europsku zastavu.

To je ono što Europa znači diljem svijeta. To je Parlament koji svijet vidi, Parlament kojemu ponosno služimo. To je parlamentarna diplomacija koja će biti ključna za obranu multilateralizma i pripremu za proširenje naše Europske unije. Suočeni smo s očekivanjima u Ukrajini, Moldovi, Gruziji i zemljama Zapadnog Balkana, čiji građani predugo čekaju napredak. Moramo biti spremni pružiti ruku dok svaka od ovih država slijedi vlastiti put u pristupu koji se temelji na zaslugama i kojim se poštuju potrebni kriteriji. Moramo biti spremni suočiti se s ovim novim svijetom i ovom novom stvarnošću. A zajedno ćemo i biti spremni.

Kolegice i kolege, kako bismo obnovili svoju predanost Europi, moramo, prema riječima velikog europskog sveca iz Krakowa, Karola Wojtyły, „ne bojati se”. Ne bojati se suprotstaviti se autokratima, ne bojati se prijeći s riječi na djela, ne bojati se braniti Europu, ne bojati se nastaviti graditi Uniju koja radi za sve nas.

Jonathan Sacks napisao je 2016.: „Politika nade nadohvat je ruke. No kako bismo je stvorili, morat ćemo pronaći načine za jačanje obitelji i zajednica, izgradnju kulture kolektivne odgovornosti i ustrajanje na ekonomiji općeg dobra. To više nije pitanje stranačke politike. Riječ je o samoj

održivosti slobode za koju se Zapad borio tako dugo i teško. Moramo izgraditi uvjerljivu sliku nade koja govori svima nama, ne nekima od nas, i sad je vrijeme za početak.”

Dragi prijatelji, možemo obnoviti priču o ovoj našoj velikoj Uniji. Možemo nadahnuti nove generacije Europljana. Jer Europa je nada. Europa je uvjerenje. Europa smo svi mi. Europa je i dalje odgovor.

Vive l'Europe!